

گفت و گو با جواد افشار، کارگردان «صیاد»:

ساختن فیلم درباره شهید صیاد غرور آفرین بود

مهرداد به مالکی

فیلم سینمایی «صیاد» به کارگردانی جواد افشار و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی، برشی از زندگی علی صیاد شیرازی، فرمانده نیروی زمینی ارتش در زمان جنگ ایران و عراق است. «صیاد» برای نخستین بار در چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر پیش روی مخاطبان به نمایش درآمد و این روزها بر پرده سینما و در اکران عمومی قرار دارد.

جواد افشار کارگردان درباره دلیل ورود خود به پروژه «صیاد» گفت: «شهید صیاد شیرازی را در سال‌های ۶۴ و ۶۵ از نزدیک زیارت کرده بودم و شخصیت او به عنوان قهرمانی که وفای را بین سپاه، ارتش و بسیج ایجاد می‌کرد، برای من بسیار جذاب و الهام‌بخش بود.»

گفتگوی جواد افشار با ماهنامه صبا درباره چالش‌های ساخت این فیلم سینمایی و همچنین تلاش‌ها برای باورپذیر شدن حداکثری این شخصیت را در ادامه می‌خوانید.

پرداختن به موضوعات حساس تاریخی می‌تواند با واکنش‌هایی از سوی نهادهای دولتی، گروه‌های ذی‌نفوذ یا حتی خانواده آن قهرمان مواجه شود. آیا این محدودیت‌ها به حدی بود که مانعی برای ساخت فیلم ایجاد کند یا در نهایت مجبور به اصلاح برخی از بخش‌ها شوید؟

طبیعتاً وقتی می‌خواهیم مرد بزرگی همچون صیاد شیرازی را به تصویر بکشیم که اسناد و مستندهای فراوانی از ایشان وجود دارد

و خانواده و هم‌زمان این شهید در قید حیات هستند حتماً حساسیت‌هایی وجود دارد و چون در این بخش اعمال سلیقه هم وجود دارد ممکن است انتظارات عده‌ای را برآورده نکند و ما با چنین مسائلی مانند همه آثار مشابه مواجه بودیم، چون این فیلم علاوه بر تبیین ویژگی‌های صیاد شیرازی مستقیماً با رئیس‌جمهور، نخست‌وزیر، وزیر و فرمانده و غیرمستقیم با امام (ره) ارتباط داشت، بنابراین طبیعتاً حساسیت،

پروژه انتخاب بازیگر فاکتورهای زیاد و متنوعی دارد و همیشه این انتخاب‌ها یک طرفه نیست، ضمن اینکه انتخاب‌ها باید بر مبنای اولویت‌هایی که در ذهن کارگردان است شکل گیرد که گاهی این اتفاق به دلایل مختلف همچون مشغول بودن بازیگر، مسائل مالی و... رخ نمی‌دهد

نظارت و مراقب زیادی می‌طلبید که ما سعی کردیم این موارد را رعایت کنیم. به بیان دیگر ما باید خط قرمزهای بسیاری را لحاظ می‌کردیم و این موضوع در نگارش فیلمنامه با دقت و ظرافت رعایت شد. ما سعی کردیم نقش افراد خاصی همچون حسن باقری را به اندازه نیاز درام در کنار صیاد شیرازی بیان کنیم، چون شخصیت محوری قصه صیاد شیرازی بود و قرار نبود به مابقی شخصیت‌ها بیش از اندازه پرداخته شود. به عبارتی همراه صیاد در موقعیت‌های مختلف علاوه بر شخصیت‌ها، به روایت جدیدی از رویدادهای مهم تاریخ انقلاب که مغفول مانده بود پرداخته شد و به بهانه شهید صیاد شیرازی خیلی از موضوعات کلان کشور و مقامات تأثیرگذار اون زمان به تصویر کشیده شد. به عقیده من فیلم «صیاد» علاوه بر معرفی ایشان بهانه‌ای بود برای مرور و بازنمایی رخدادهای اوایل انقلاب که در سرنوشت و امنیت کشور و حفظ تمامیت ارضی بسیار تعیین‌کننده بودند.

در کارهای تاریخی طراحی صحنه و بوئژه موقعیت مکانی باید با دقت و وسواس فراوان انجام شود تا با